

«Шустеризація» — процес перетворення політики на великий політ. цех, продукт масової культури, в ході якого відбувається перехід від проблемного поля політ. до її видовищно-захоплюючого варіанту — «шоуізації»: спектаклю укр. політ. надається бездоганний ліск латиноамериканського серіалу з елементами правди-історії (true-story). **Ш.** здійснює своєрідне формування суп. свідомості громадян за якого спостерігається зниження якості ведення дискусії між політиками від академічного до буденного рівня, внаслідок чого їх спір спритно перетворюється замість інтелектуальних дебатів на скандалну лайку із взаємними образами. Метод **Ш.** — штучна побудова сюжету, чітко спрямована на реалізацію певної тези (як-то: «опозиція веде суспільство до насильства», «Тимошенко (Луценка) посадили (не) справедливо»), зведення серйозних проблем до фарсу, «роялі у кущах», зниження градусу дискусії, коли підходять до моменту істини за рахунок оголошення рекламних пауз. **Ш.** сприяє домінуванню ЗМІ як основного транслятора політичних цінностей та процесів, але по суті репрезентує укр. політику в найгірших проявах політичної етики — найдурніша і найогидніша витівка миттєво перетворюється на мегаподію, яка є марною за своєю суттю, такою, що маніпулює фактами, але не здатною сказати правду. Через **Ш.** відбувається штучне оновлення політичної еліти — з'являються нові політики й обличчя. **Ш.** породжує новий тип — «телевізійних політиків». Щоб називатися «новим» політику, досить «засвітитися» на «Шустер Live». У той же час «Шустер Live» не допускає на програму громад. експертів, не надає належного ефірного часу для оприлюднення аргументованої позиції незалежних аналітиків. **Ш.** завершує процес редукування, зведення до рівня «зреліща» для укр. громадян дійсні можливості телебачення працювати на демокр. через відкритий аргументований діалог політиків з громадянами.

B. Корнієнко